

Χιλιάδες προσευχές στην έρημο του Γκιώνα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου

Ζωντάνεψε και πάλι η έρημος του Γκιώνα, όπου και το παλαιό μοναστικό συγκρότημα, αφιερωμένο στον Τίμιο Πρόδρομο, στο ακρωτήριο Σπάθα Χανίων. Μονή που μνημονεύεται στην απογραφή του 1637 ως Μοναστήρι «του Αγίου Ιωάννου του Χιονά», σήμερα υπαγόμενο στην Ενορία Ροδωπού Κισάμου.

Διασώζεται ο Ναός, κτίσμα 16ου αιω., και λείψανα από τα κελιά περίξ του Ναού. Χιλιάδες οι πιστοί-προσκυνητές, κάθε ηλικίας, που τις ημέρες αυτές κατακλύζουν το ιερό προσκύνημα του Τιμίου Προδρόμου, γνωστό ως «προσκύνημα του Γκιώνα».

Συγκινητική και ελπιδοφόρα η προσέλευση πλήθους πιστών, κυρίως νέων, που περπατούν, επί ώρες πολλές, πολλοί ανυπόδητοι, διασχίζοντας δύσβατο και κακοτράχαλο βουνό, για να εκπληρώσουν το «τάμα» τους. Οι περισσότεροι δε κοινωνούν των Αχράντων Μυστηρίων, είτε στις καθημερινές Θείες Λειτουργίες που τελούνται τις ημέρες αυτές, είτε στην νυκτερινή που, ως έχει καθιερωθεί, τελείται τα ξημερώματα της εορτής, από ώρα 4.00π.μ. έως 7.00π.μ.

Του Εσπερινού χοροστάτησε ο Σεβ. [**Μητροπολίτης Λάμπης, Συβρίτου και Σφακίων κ. Ιωακείμ**](#), προσκεκλημένος του συνευχομένου Σεβ. [**Μητροπολίτου Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλοχίου**](#).

Ο Σεβ. Ποιμενάρχης κ. Αμφιλόχιος, ευχαρίστησε όσους συνέβαλαν στην οργάνωση της ιεράς πανηγύρεως: τον Εφημέριο της Ενορίας Ροδωπού, Αιδ. Πρωτ. π. Αντώνιο Πατεράκη και τους συνεργάτες του, τον Δήμο Πλατανιά, την Αστυνομική Διεύθυνση Χανίων, τους Εθελοντές Σαμαρείτες Κισάμου, κ.α., εξέφρασε δε την συγκίνηση του δια την προσέλευση τόσων χιλιάδων προσκυνητών, μνημονεύοντας ιδιαίτερα τους εκατοντάδες που προσέρχονται πεζή, πολλοί δε ανυπόδητοι, (κυρίως νέοι και νέες) εκπληρώνοντας το τάμα τους, και σημείωσε: «Όσο υπάρχουν όλοι και όλες εσείς που τις ημέρες αυτές κατακλύζετε το ιερό ετούτο προσκύνημα και το ποτάμι της ευλάβειας σας ποτίζει την έρημο του Γκιώνα, τόσο η ελπίδα για τον τόπο και την Πατρίδα μας παραμένει ζωντανή. Ποιά ελπίδα; Ότι ο Χριστός είναι το κέντρο της καρδιάς και της ζωής μας. Ότι, παρά το πλήθος των πολλών και ποικίλων προκλήσεων και ανατροπών του βίου, η πίστη, η ιδιοπροσωπεία και η ταυτότητα μας παραμένουν σταθερά προσανατολισμένες στην αλήθεια του Χριστού και της Εκκλησίας Του», κατέληξε.

Ακολούθως, με λόγους θερμούς και φιλάδελφους, καλωσόρισε και παρουσίασε τον χοροστατούντα Ιεράρχη κ. Ιωακείμ, αναφέροντας: «Με ανυπόκριτη χαρά και πολύ

αγάπη καλωσορίζουμε και υποδεχόμαστε σήμερα, για πρώτη φορά στην Ιερά Μητρόπολή μας, τον Σεβ. Μητροπολίτη Λάμπης, Συβρίτου και Σφακίων κ. Ιωακείμ, ο οποίος διαδέχτηκε τον πολυσέβαστο σε όλους μας Γέροντα Ειρηναίο.

Εκφράζουμε δημόσια μας ευχαριστίες μας προς το πρόσωπο του καθώς ο αδελφός Ιωακείμ, με βαθύ σεβασμό, διάκριση και αγάπη, ως ο υιός προς τον πατέρα, περιθάλλει, φροντίζει και αγκαλιάζει τον σεβαστό μας Γέροντα Ειρηναίο. Η δε μαθητεία του, επί μακρά σειρά ετών, παρά τους πόδας ενός εκ των εκλεκτοτέρων και εμπειροτέρων Ιεραρχών της Εκκλησίας Κρήτης, του Σεβ. Μητροπολίτου Γορτύνης και Αρακδίας κ. Μακαρίου, αποτελεί εχέγγυο και βεβαιότητα δια την επιτυχή Ποιμαντορία του», κατέληξε προσφέροντας του Αρχιερατική ράβδο και αναφωνώντας το «Άξιος».

Ακολουθώντας ο φιλοξενούμενος Ιεράρχης κ. Ιωακείμ, εξέφρασε «ευχαριστίες και ευγνωμοσύνη δια την τιμητική πρόσκληση, την φιλοξενία και την όμορφη πνευματική εμπειρία» και, με λόγο μεστό, ζείδωρο, απλό και κατανοητό, αναφέρθηκε στο μήνυμα της εορτής σημειώνοντας μεταξύ άλλων: «Άνθρωπος της ερήμου ο Τίμιος Πρόδρομος. Η έρημος δεν είναι απλός ένας γεωγραφικός τόπος. Είναι ο τόπος που σιωπά ο θόρυβος ώστε ο άνθρωπος να ακούσει την αλήθεια μέσα του και ο Τίμιος Πρόδρομος υπήρξε ακριβώς αυτό. Η φωνή μιάς αλήθειας που οι άνθρωποι δεν ήθελαν να ακούσουν. Η εορτή της αποτομής της Τιμίας Κάρας του Τιμίου Προδρόμου είναι μια μεγάλη υπενθύμιση της ανάγκης να παραμείνει ζωντανή η συνείδηση μας. Ο Πρόδρομος είχε ελεύθερη συνείδηση και καθαρό λόγο, γι' αυτό και ενοχλούσε. Γιατί η αλήθεια δεν ενοχλεί επειδή φωνάζει, αλλά επειδή αποκαλύπτει», σημείωσε και κατέληξε: «Ο Τίμιος Πρόδρομος να γίνει για

όλους μας ο αληθινός οδοδείκτης. Να μας δείχνει όχι μόνον τον δρόμο, αλλά και τον τρόπο. Να μην φοβόμαστε μπροστά στις δυσκολίες των καιρών και της ζωής αλλά η πίστη μας να γίνει εσωτερική δύναμη που να φωτίζει την συνείδηση, να ελευθερώνει την καρδιά και να οδηγεί τα βήματά μας στην αγκαλιά του Θεού».

